

Parc de Molló – Parc d'Animals del Pirineu

El cabirol (*Capreolus capreolus*)

El cabirol és una de les tres espècies de cérvol que viuen als Pirineus (les altres dues són el cérvol comú i la daina, que també es poden veure al Parc). El cabirol és el més petit dels tres i els adults pesen entre 20 i 25 Kg. Els mascles pesen una mica més que les femelles, tot i que les diferències entre ambdós sexes són menys pronunciades al cabirol que al cérvol i a la daina. Els mascles tenen unes banyes petites que perden cada any a principis d'hivern i tornen a créixer a la primavera.

El cabirol viu des d'Europa occidental fins el nord de la Xina. A Catalunya antigament vivia a bona part del territori, però a finals dels anys vuitanta del segle passat només n'hi havia a alguns indrets dels Pirineus. Des de llavors i fins ara, la població de cabirol ha augmentat molt a gairebé tot el país, en part degut a les reintroduccions que s'han fet. Tot i així, els seus costums tímids i crepusculars fan que no es vegi massa freqüentment.

El cabirol és un animal forestal i, tot i que menja herba, el que més li agrada són les fulles dels arbres i arbusts, i també els brots tendres i les baies.

Als llocs on encara hi ha llops, aquests són el principal depredador del cabirol i al nord-oest d'Espanya s'ha vist que les zones amb més cabirols són també les que tenen més llops.

El cabirol és menys gregari que altres ungulats i no forma ramats grans. Al contrari, les femelles viuen amb les seves cries i els mascles viuen sols o bé amb una femella i les seves cries. Tots dos sexes fan uns sons característics que semblen lladrucs. Quan arriba l'època de reproducció, a l'estiu, els mascles pelen l'escorça dels arbres amb les banyes, deixant uns senyals molt característics.

El cabirol té una característica molt curiosa pel que fa a la seva reproducció i que s'anomena "implantació diferida". Això vol dir que l'embrió atura el seu desenvolupament i queda "flotant" a la llum de l'úter durant varis mesos, de manera que la gestació acaba tenint una durada molt llarga. De fet, les cries no neixen fins el mes de maig, uns 10 mesos després de l'aparellament. Hi ha altres mamífers que també tenen aquesta característica, entre ells els óssos i el teixó.

La femella té una o dues cries, que es caracteritzen per les seves taques blanques que les ajuden a camuflar-se. Les cries passen molt temps amagades i immòbils. Això no vol dir, però, que la mare les hagi abandonat; al contrari, aquest comportament és una manera de protegir les cries dels depredadors.